

20 Δεκεμβρίου, 1991

[ΠΙΚΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΘΩΜΑ,

Αιτητής,

v.

ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΚΥΠΡΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 511/90).

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγή — Καθήκοντα θέσης — Μέτρο κρίσης είναι τα καθήκοντα που ανατίθενται στους υπαλλήλους μέσα στα πλαίσια των καθηκόντων που ορίζει το σχέδιο υπηρεσίας — Ανάθεση ιδιαίτερων καθηκόντων δεν μεταβάλλει τη διεκδίκηση για προαγωγή του υπαλλήλου στον οποίο έχουν ανατεθεί.

5

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Προσόντα — Πρόσθετο προσόν που δεν προβλέπεται από το σχέδιο υπηρεσίας — Δεν απαιτείται η καταγραφή του προσόντος αυτού στα πρακτικά — Δεν απαιτείται η παροχή ειδικών λόγων για τη μη επιλογή του υποψηφίου που το κατέχει.

10

Ο αιτητής προσέβαλε με την προσφυγή του αυτή την απόφαση του καθ' ου η αίτηση Διοικητή της Κεντρικής Τράπεζας με την οποία προάχθηκαν στη θέση Διευθυντή τα ενδιαφερόμενα μέρη αντί αυτού.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

15

(1) Και οι τέσσερις υποψήφιοι αξιολογήθηκαν στις εμπιστευτικές εκθέσεις με βάση την εκτέλεση των καθηκόντων που ενείχε η θέση που κατείχαν, και συνεπώς αποτελούσαν σταθερό μέτρο κρίσης της αξίας της προσφοράς τους στην εκπλήρωση του έργου της Κεντρικής Τράπεζας. Καταλήγω ότι οι εμπιστευτικές εκθέσεις αξιολογήθηκαν στο σωστό πλαίσιο και δε διαπιστώνεται σφάλμα στην αποτίμησή τους.

20

(2) Ο αιτητής ήταν κάτοχος διδακτορικού τίτλου, ακαδημαϊκό προσόν μεγάλης σπουδαιότητας, η κατοχή όμως του οποίου δεν προβλεπόταν από το σχέδιο υπηρεσίας, γεγονός που μειώνει σε

25

οριστικά επίπεδα, όπως καταφαίνεται από τη νομολογία, τη σημασία του ως παράγοντα επαύξησης των διεκδικήσεων του κατόχου του για προαγωγή.

5 Κανένας κανόνας δικαίου δεν επιβάλλει την καταγραφή των προσόντων που κατέχουν οι υποψήφιοι άλλων από εκείνα τα οποία προβλέπει το σχέδιο υπηρεσίας, ούτε απαιτείται η παροχή ειδικών λόγων για τη μη επιλογή του υποψηφίου ο οποίος κατέχει αυτά τα προσόντα. Συνεπώς, η μη καταγραφή στα πρακτικά του
10 γεγονότος ότι ο αιτητής ήταν κάτοχος διδακτορικού τίτλου, δε συνιστά λόγο για παρέμβαση με την επίδικη απόφαση.

(3) Όσον αφορά στον ισχυρισμό του αιτητή ότι παραγνωρίστηκε η καταφανής υπεροχή του έναντι των ενδιαφερομένων μερών, τα στοιχεία του φακέλου δεν παρείχαν οποιοδήποτε προβάδισμα στον αιτητή. Το πεδίο επιλογής ήταν, υπό το φως των
15 διεκδικήσεων των υποψηφίων, ελεύθερο και ανάλογα ευρεία η διακριτική ευχέρεια του διορίζοντος σώματος. Η λήψη της επίδικης απόφασης ήταν λογικά εφικτή κάτω από τα δεδομένα των υποψηφίων, διαπίστωση η οποία καταρρίπτει και τον τελευταίο λόγο για την ακύρωση της υπό εξέταση απόφασης.

20 Προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Χαραλαμπίδη ν. Δημοκρατίας (1991) 3 ΑΑΔ 414.

Bagdades v. The Central Bank of Cyprus (1973) 3 CLR 417.

Papadopoulos v. Republic (1982) 3 CLR 1070.

25 *Larkos v. The Republic (1982) 3 CLR 513.*

Spanos v. Republic (1985) 3 CLR 1826.

Republic v. Haris (1985) 3 CLR 106.

HadjiSavva v. Republic (1982) 3 CLR 76.

HadjiIoannou v. Republic (1983) 3 CLR 1041.

30 *Lewis v. Δημοκρατίας (Α.Ε. 522, ημερ. 30/5/89).*

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης του Διοικητή της Κεντρικής Τράπεζας με την οποία προάχθηκαν τα ενδιαφερόμενα μέρη στη θέση Διευθυντή αντί του αιτητή.

Κ. Ευσταθίου, για τον αιτητή.

Λ. Κουρσουμπά (κα), Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους καθ' ων η αίτηση.

Ε. Νικολαΐδου (κα), για το ενδιαφερόμενο μέρος Τ. Κανάρη.

5

Cur. adv. vult.

ΠΙΚΗΣ, Δ. ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Με την προσφυγή τέθηκε από τον αιτητή προς αναθεώρηση η απόφαση του Διοικητή της Κεντρικής Τράπεζας με την οποία προάχθηκαν στη θέση Διευθυντή τα ενδιαφερόμενα μέρη Π. Αρσαλίδης, Γ. Μαυρουδής και Τ. Κανάρης. Της απόφασης του προηγήθηκε η διερεύνηση του θέματος από την Επιτροπή Προσωπικού, σύμφωνα με τους κανονισμούς που διέπουν τη λειτουργία της Κεντρικής Τράπεζας.

Για την πλήρωση των τριών θέσεων εξετάστηκαν οι υποψηφίοιτες έξι Βοηθών Διευθυντών στην υπηρεσία της Κεντρικής Τράπεζας. Η Επιτροπή διαπίστωσε ότι και οι έξι κατείχαν τα απαιτούμενα από το σχέδιο υπηρεσίας προσόντα, εύρημα το οποίο δεν αμφισβητείται. Στη συνέχεια προέβησαν σε αξιολόγηση της καταλληλότητας των υποψηφίων για προαγωγή με βάση τα κριτήρια που τίθενται από τον Κ. 11 - αξία, πείρα και π.ο.α. (Οι περί Υπαλλήλων της Κεντρικής Τράπεζας της Κύπρου (Όροι Υπηρεσίας) Κανονισμοί, Κ.Π.Δ. 189/83 έχουν τροποποιηθούν). Στην αποτίμηση της αξίας των υποψηφίων δόθηκε ιδιαίτερη σημασία στις εμπιστευτικές εκθέσεις των ετών 1987 και 1988 χωρίς να παραγνωρίζονται οι εκθέσεις τους για τα προηγούμενα χρόνια. Τα ενδιαφερόμενα μέρη και ο αιτητής είχαν την ίδια γενική αξιολόγηση. Από το σταχυολόγημα όμως των επι μέρους βαθμολογιών, με ιδιαίτερη αναφορά στα έτη 1987 και 88, καταφάνηκε ότι τα ενδιαφερόμενα μέρη Μαυρουδής και Κανάρης υπερτερούσαν των άλλων υποψηφίων, ενώ το ενδιαφερόμενο μέρος Αρσαλί-

10

15

20

25

30

δης και ο αιτητής ισοβαθμούσαν. Στον τομέα της πείρας, διαπίστωσαν ότι υπερερούσε το ενδιαφερόμενο μέρος Αρσαλίδης λόγω της μακράς του υπηρεσίας στην Τράπεζα που άρχισε το 1963.

- 5 Μετά τη συνεκτίμηση όλων των σχετικών παραγόντων και υπό το φως των δεδομένων του κάθε υποψηφίου, η Επιτροπή Προσωπικού σύστησε την προαγωγή των ενδιαφερόμενων μερών Μαυρουδή και Κανάρη λόγω της καταφανούς υπεροχής τους σε αξία και το ενδιαφερόμενο
- 10 μέρος Αρσαλίδη λόγω της μακράς του πείρας. Ο Διοικητής υιοθέτησε τη σύσταση της Επιτροπής και προέβη στο διορισμό των ενδιαφερόμενων μερών, πράξη η οποία αποτελεί το αντικείμενο της αμφισβήτησης σ' αυτή την προσφυγή.
- 15 Ενόψει των διϊστάμενων απόψεων που προβλήθηκαν ως προς την πείρα και το πλαίσιο καθηκόντων των τεσσάρων υποψηφίων, κατατέθηκε σειρά ενόρκων δηλώσεων προς διευκρίνιση του αναφεύμενου θέματος. Σε ενόρκους δηλώσεις προέβησαν οι (α) Α. Αυξεντίου, Διοικητής της
- 20 Κεντρικής Τράπεζας, (β) Δ. Θεοδορίδης, Προϊστάμενος της Διεύθυνσης Τραπεζικών Εργασιών και Αξιολογών Λειτουργός του αιτητή, και (γ) η Αυγή Μυλωνά-Χρίστου, Γραμματέας, η οποία κατάθεσε σχεδιάγραμμα που σκιαγραφεί τη δομή των υπηρεσιών της Τράπεζας.
- 25 Στις ενόρκους δηλώσεις του κ. Θεοδορίδη υποστηρίζεται ότι, παρά την ισοτιμία των θέσεων που κατείχαν ο αιτητής και τα ενδιαφερόμενα μέρη, ο πρώτος εκτελούσε καθήκοντα υπέρτερα της θέσης του διότι με γραπτές οδηγίες του Διοικητή αναπληρούσε για την περίοδο 1984-1988 το
- 30 Βοηθό Προϊστάμενο του τμήματος στο οποίο υπηρετούσε. Την αντίστοιχη περίοδο τα ενδιαφερόμενα μέρη εκτελούσαν τα καθήκοντα του Ανώτερου Λειτουργού τα οποία ενέχει η θέση την οποία κατείχαν. Ας σημειωθεί ότι ο αιτητής και τα ενδιαφερόμενα μέρη διορίστηκαν από 5/2/82
- 35 στη θέση του Ανώτερου Λειτουργού και από 1/1/1988 στη θέση του Βοηθού Διευθυντή. Από τις ενόρκους δηλώσεις του κ. Αυξεντίου και της κας Μυλωνά-Χρίστου προκύ-

ππει ότι ο κλάδος τον οποίο υπηρετούσαν τα ενδιαφερόμενα μέρη συνιστούσε διεύθυνση ενώ εκείνος στον οποίο υπηρετούσε ο αιτητής τμήμα. Διατυπώνουν επίσης τη θέση ότι τα καθήκοντα τα οποία εκτελούσαν τα τέσσερα μέρη ήταν όμοια από άποψης σημασίας για τη λειτουργία της Τράπεζας. 5

Με έρεισμα τις δηλώσεις του κ. Θεοδωρίδη, ο κ. Ευσταθίου υπέβαλε ότι ο αιτητής ασκούσε συγκριτικά ανώτερα καθήκοντα από τα ενδιαφερόμενα μέρη και συνεπώς δεν υπήρχε ομοιομορφία στο αντικείμενο των εμπιστευτικών εκθέσεων των τεσσάρων υποψηφίων. Αντίθετα η κα. Κουρσουμπά υποστήριξε ότι τα καθήκοντα τα οποία ασκούσαν τα τέσσερα μέρη ήταν της ίδιας φύσης. Επίσης, έκαμε αναφορά στις σχετικές αρχές του διοικητικού δικαιού βάσει των οποίων δε μεταβάλλονται οι διεκδικήσεις για προαγωγή υπαλλήλων που κατέχουν την ίδια θέση ανάλογα με τα ιδιαίτερα καθήκοντα που τους ανατίθενται. Μέτρο κρίσης είναι η επιτυχία με την οποία ασκούν τα καθήκοντα που τους ανατίθενται μέσα στο πλαίσιο των καθηκόντων που ορίζει το σχέδιο υπηρεσίας. (Βλ. μεταξύ άλλων Χαραλαμπίδη ν. Δημοκρατίας (1991) 3 Α.Α.Δ. 414). 10 15 20

Στην προκείμενη περίπτωση και οι τέσσερις υποψήφιοι αξιολογήθηκαν στις εμπιστευτικές εκθέσεις με βάση την εκτέλεση των καθηκόντων που ενείχε η θέση που κατείχαν, και συνεπώς αποτελούσαν σταθερό μέτρο κρίσης της αξίας της προσφοράς τους στην εκπλήρωση του έργου της Κεντρικής Τράπεζας. Καταλήγω ότι οι εμπιστευτικές εκθέσεις αξιολογήθηκαν στο σωστό πλαίσιο και δε διαπιστώνεται σφάλμα στην αποτίμησή τους. Η προσβολή της επίδικης απόφασης με λόγο την ανομοιομορφία του αντικειμένου της αξιολόγησης των τεσσάρων υποψηφίων αποτυγχάνει. 25 30

Ο άλλος λόγος ο οποίος προβάλλεται για την ακύρωση της πράξης είναι η παραγνώριση των προσόντων του αιτητή ή παράλειψη απόδοσης σ' αυτά της δέουσας σημασίας. Δεν αμφισβητείται ότι και τα τέσσερα μέρη κατείχαν 35

- τα προβλεπόμενα από το σχέδιο υπηρεσίας προσόντα. Ο αιτητής ήταν κάτοχος διδακτορικού τίτλου, ακαδημαϊκό προσόν μεγάλης σπουδαιότητας, η κατοχή όμως του οποίου δεν προβλεπόταν από το σχέδιο υπηρεσίας, γεγονός που μειώνει σε οριακά επίπεδα, όπως καταφαίνεται από τη νομολογία, τη σημασία του ως παράγοντα επαύξησης των διεκδικήσεων του κατόχου του για προαγωγή. (Βλ. μεταξύ άλλων *Bagdades v. The Central Bank of Cyprus* (1973) 3 C.L.R. 417, *Papadopoulos v. Republic* (1982) 3 C.L.R. 1070, *Larkos v. The Republic* (1982) 3 C.L.R. 513, *Spanos v. Republic* (1985) 3 C.L.R. 1826 και *Republic v. Haris* (1985) 3 C.L.R. 106). Κανένας κανόνας δικαίου δεν επιβάλλει την καταγραφή των προσόντων που κατέχουν οι υποψήφιοι άλλων από εκείνα τα οποία προβλέπει το σχέδιο υπηρεσίας, ούτε απαιτείται η παροχή ειδικών λόγων για τη μη επιλογή του υποψηφίου ο οποίος κατέχει αυτά τα προσόντα. Συνεπώς, η μη καταγραφή στα πρακτικά του γεγονότος ότι ο αιτητής ήταν κάτοχος διδακτορικού τίτλου, δε συνιστά λόγο για παρέμβαση με την επίδικη απόφαση.

- Τέλος, ο αιτητής υποστηρίζει ότι με την επίδικη απόφαση αποκαλύπτεται κατάχρηση εξουσίας, η οποία προκύπτει από την παραγνώριση της καταφανούς υπεροχής του έναντι των ενδιαφερομένων μερών. Τί συνιστά καταφανή υπεροχή αποτέλεσε το αντικείμενο πολλών δικαστικών αποφάσεων. (Βλ. μεταξύ άλλων *HadjiSavva v. Republic* (1982) 3 C.L.R. 76, *HadjiIoannou v. Republic* (1983) 3 C.L.R. 1041, *Spanos v. Republic* (ανωτέρω) και *Lewis v. Δημοκρατίας* (Α.Ε. 522, η απόφαση εκδόθηκε στις 30.5.89)). Τα στοιχεία του φακέλου δεν παρείχαν οποιοδήποτε προβάδισμα στον αιτητή. Το πεδίο επιλογής ήταν, υπό το φώς των διεκδικήσεων των υποψηφίων, ελεύθερο και ανάλογα ευρεία η διακριτική ευχέρεια του διορίζοντος σώματος. Η λήψη της επίδικης απόφασης ήταν λογικά επικτική κάτω από τα δεδομένα των υποψηφίων, διαπίστωση η οποία καταρρίπτει και τον τελευταίο λόγο για την ακύρωση της υπό εξέταση απόφασης.

Η προσφυγή απορρίπτεται. Η επίδικη απόφαση βεβαιώνεται στην ολότητα της βάσει του άρθρου 146.4 (α). Δεν εκδίδεται διαταγή για τα έξοδα.

Προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.